

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá analýzou žánru pohádkové hry v tvorbě Josefa Kajetána Tyla a Jana Drdy. Cílem práce je zaznamenat shodné a rozdílné přístupy autorů, ty budou odvozovány na základě stanovených klíčových motivů (motiv lásky, motiv erotiky, motiv práce a peněz, motiv lidovosti), pohádkového rázu, typologie postav, otisku doby, role hudby a dalších faktorů. Práce staví na analýze a vzájemném srovnání sedmi pretextů – na Tylově *Strakonickém dudákovi* (1847), *Tvrdohlavé ženě* (1849), *Jiřikově vidění* (1849), *Čertovi na zemi* (1850) a *Lesní panně* (1850) a na Drdových *Hrátkách s čertem* (1945) a *Dalskabátech* (1959). Dalším cílem práce je potvrzení, či vyvrácení hypotézy, že Jan Drda koncipoval své dvě pohádkové hry po vzoru Tylových dramatických báchorek. Vzhledem k charakteru práce jsou vedle odborné literatury hojně využívány divadelní programy, kritiky a recenze z 2. poloviny 20. století.

KLÍČOVÁ SLOVA

Josef Kajetán Tyl, Jan Drda, pohádkové drama, dramatická báchorka, tylovska tradice